

Komisja twierdzi, że od chwili ustanowienia rozporządzenia nr 725/2004, Wspólnota ma wyłączne kompetencje w zakresie zaciągania międzynarodowych zobowiązań w dziedzinie bezpieczeństwa na morzu. Zatem państwa członkowskie nie mają już uprawnień do przedstawiania swych krajowych stanowisk na forum Międzynarodowej Organizacji Morskiej w dziedzinach objętych wyłącznymi kompetencjami Wspólnoty, o ile nie zostaną do tego upoważnione przez Komisję.

(¹) Dz.U. L 129 z 29.4.2004 r., str. 6.

Skarga wniesiona w dniu 1 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-46/07)

(2007/C 82/36)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: L. Pignatoro-Nolin i M. van Beek, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że utrzymując w mocy przepis, zgodnie z którym pracownicy sektora publicznego mają prawo do świadczeń emerytalnych w różnym wieku w zależności od płci, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które ciążyą na niej na mocy art. 141 WE;
- obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja twierdzi, że system emerytalny zarządzany przez INPDAP (Istituto Nazionale della Previdenza per i Dipendenti dell'Amministrazione Pubblica) jest dyskryminującym pracowniczym systemem emerytalnym, sprzecznym z art. 141 WE w zakresie, w jakim ustala powszechny wiek emerytalny 65 lat dla mężczyzn i 60 lat dla kobiet.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba) wydanego w dniu 16 listopada 2006 r. w sprawie T-333/03 Masdar (UK) Ltd przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 2 lutego 2007 r. przez Masdar (UK) Ltd

(Sprawa C-47/07 P)

(2007/C 82/37)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Masdar (UK) Ltd (przedstawiciele: A. Bentley i P. Green, barristers)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie w całości wyroku Sądu Pierwszej Instancji z dnia 16 listopada 2006 r. wydanego w sprawie T-333/03 MASDAR (UK) Ltd. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich;
- zasądzenie od Komisji na rzecz wnoszącego odwołanie;
 - (i) kwoty 448,947.78 EUR, której wnoszący odwołanie domagał się w sprawie T-333/03 lub ewentualnie kwoty 249,314.35 EUR względnie kwoty, którą Trybunał uzna za stosowną;
 - (ii) odsetek za zwłokę od kwoty (i);
- obciążenie Komisji kosztami postępowania w instancji odwoławczej oraz kosztami postępowania przed Sądem Pierwszej Instancji.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnosi, że wyrok Sądu Pierwszej Instancji powinien zostać uchylony w całości ze względów przytoczonych poniżej:

1. Sąd Pierwszej Instancji naruszył prawo stwierdzając, że działania wnoszącego odwołanie wynikały jedynie z obowiązku wykonania swojego zobowiązania umownego względem Helmico, w wyniku czego oddalił żądania wnoszącego odwołanie oparte na zarzucie bezpodstawnego wzbogacenia i prowadzenia cudzej sprawy bez zlecenia. Tym samym Sąd Pierwszej Instancji nie wziął pod uwagę uprawienia wnoszącego odwołanie do wypowiedzenia umów o podwykonanie ze skutkiem od dnia 2 października 1998 r.
2. Niezależnie od tego czy działania wnoszącego odwołanie wynikały jedynie z obowiązku wykonania swojego zobowiązania względem Helmico czy też nie Sąd Pierwszej Instancji naruszył prawo nie biorąc pod uwagę (i) okoliczności, że Komisja nie jest zwykłym kontrahentem, lecz dysponuje uprawnieniem do windykacji wierzytelności, które może wykonywać zgodnie z Rozporządzeniem Finansowym z dnia 21 grudnia 1977 r. mającym zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (¹), ani (ii) w jaki sposób Komisja wykonywała te uprawnienia.